

Posudek oponenta bakalářské práce:

Veronika Blahová, Historie bývalého vojenského prostoru Milovice a památek v okolních obcích, 65 ns.

Práce o rozsahu 65 stran textu se skládá z úvodu (s. 1–2), tří kapitol: Vojenské újezdy (s. 3–20), Vojenský výcvikový prostor Milovice-Mladá (s. 21–40) a Vesnice v okolí (s. 41–59), členěných celkem na 16 podkapitol, dále obsahuje závěr (s. 60–61) a seznam pramenů a literatury (s. 62–65, chybně číslováno jako 59–62). Práci doplňuje 28 příloh (převážně fotografií popisovaných lokalit a objektů). Poznámkový aparát umístěný pod čarou sestává celkem z 272 poznámek.

Práci v loňském roce vrátila komise státní závěrečné zkoušky k přepracování. Autorka následně upustila od (dle mého) schůdnější cesty vedoucí přes zkoumání prezentačního potenciálu daných lokalit a vymezila název práce jako striktní „historii“. Bohužel však velká část nedostatků zmíněných v mém předchozím posudku v práci přetrvala a přepracování práce se realizovalo především doplněním o ryze kompilační první kapitulu.

V úvodu práce postrádám jakékoli metodologické vymezení badatelského postupu, podrobnější stanovení cílů a odůvodnění zvolené struktury práce, která místy připomíná kompilát, jindy neorganicky spojená excerpta. Připomínám, že mimo rozdělení na kapitoly a podkapitoly, je text místy členěn ještě na nižší jednotky a nese tak až útržkovitý ráz. Samozřejmě se lze také pozastavovat nad vynecháním let druhé světové války v kapitole věnované výcvikovému prostoru Milovice-Mladá ve struktuře práce (ačkoli v textu tyto roky nechybí) či zařazení Lysé nad Labem do kapitoly Vesnice v okolí, což se v celkovém hodnocení ukazuje jako problémy spíše marginální povahy.

Textu lze bohužel vytknout stále značné množství nedostatků formálního rázu, počínaje pravopisnými chybami, překlepy, odchylkami od citační normy HÚ FF UHK, přecházení z minulého času do přítomnosti v závislosti na využitém zdroji atd. Ještě závažnější ovšem je, že práce postrádá jasnější teoretické uchopení metody „oral history“, na níž přitom zakládá některá zásadní fakta. Jak jsem již naznačil, první kapitulu by bylo nejlépe z celé práce úplně vypustit. Kapitola je skutečně ryze kompilační a de facto založená na jediném zdroji (ROUŠAR – ŠVARCOVÁ, *Vojenské újezdy Armády České republiky*). Podobně

jsou na malém množství zdrojů ovšem založeny i další rozsáhlé úseky práce. Na využití prameny je v práci odkazováno pouze v poznámkovém aparátu, o jejich povaze se čtenář nic bližšího nedozvídá.

V práci ovšem shledávám také některé pozitivní rysy i určitý posun úrovně textu od první odevzdané verze: autorka pokročila v některých dovednostech proseminárního rázu, rapidně snížila počet pravopisných a slohových prohřešků, podkapitoly věnované jednotlivým lokalitám již skutečně informují o jejich osudech ve vztahu k existenci vojenského cvičiště. Jiné části vzniklé přepracováním však práci spíše uškodily, zejména v případě zcela zbytečné první kapitoly. Soudím, že se autorka neměla pouštět do oblasti „čisté“ historie daného vojenského prostoru, neboť to neodpovídá jejímu deklarovanému obsahu, ani kvalifikaci autorky. Autorce bych doporučil soustředit se na skutečně vlastní přínos k této tematice, upuštění od shromažďování zbytečně rozsáhlých dat kompilačního charakteru a návrat k možnostem využití práce v oboru prezentace kulturního dědictví.

Závěr: Autorka prokázala jen rámcovou způsobilost pro vypracování odborného textu na úrovni kvalifikační práce. Práce na mnoha místech ulpěla na úrovni kompilátu a excerpt, která autorka nebyla ve větší míře schopna logickým způsobem spojovat do souvislého a logického celku. Přestože jí nelze upřít snahu o využití archivních pramenů, ukazuje se jejich zařazení do textu většinou pouze jako mechanické.

Práci přesto již k obhajobě **doporučuji**.

V Kutné Hoře dne 12. ledna 2016

.....
PhDr. Zdeněk Beran, Ph.D.